

JANEELYN STOPPER MED AT SCROLLE

Hun ville virkelig gerne se den næste video. Og den næste. Og den næste.

Charlotte Larcabal Speakman
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Malaysia.

Janeelyn strøg sin tommelfinger hen over skærmen. Videoer blev vist i hurtig rækkefølge. Hun holdt en pause for at se en, og så scrollede hun videre. Så stoppede hun ved en anden video. Den havde en masse dårligt sprog, men den

var sjov, så hun blev ved med at se den. Og så blev hun ved med at scrolle.

»Janeelyn. Vil du være med til at tegne?« Hendes yngre søster Jojo viftede med et stykke papir.

Janeelyn kiggede op. »Ikke lige nu.«

»Okay.« Jojo rynkede panden og lagde papiret ned.

Scroll. Scroll. Videoer af søde dyr. Videoer af kendte mennesker. Videoer af børn, der danser. Og et par videoer, som Janeelyn vidste ikke var gode at se. Okay, måske mere end et par stykker. Janeelyn begyndte at føle, at hun burde holde op med at se dem.

Men folk lægger også en masse gode ting op, tænkte hun. Hun havde endda lært nye måder at tegne på af et par videoer.

»Janeelyn,« kaldte mor.

»Hmm?« Janeelyn kiggede ikke engang op denne gang.

»Vi skal have en risret med fisk og skaldyr i aften,« sagde mor. »Vil du hjælpe mig med at lave den?«

Janeelyn elskede risret med fisk og skaldyr. Men hun gad ikke rejse sig lige nu.

»Må jeg nøjes med at dække bordet?« spurgte hun. »Jeg kan også hjælpe med at vaske op bagefter.«

»Det er fint,« sagde mor. »Men du skal dække bordet, lige når jeg beder dig om det. Og så er det tid til at give telefonen tilbage.«

»Aftale,« sagde Janeelyn. Janeelyn blev ved med at se

videoer. Igen følte hun, at hun ikke burde se dem. Men hun ville virkelig gerne se den næste video. Og den næste. Og den næste. Scroll. Scroll. Det var svært at stoppe.

Til sidst lagde Janeelyn telefonen fra sig. Tja, måske kunne hun bare se en sidste video færdig ...

Nej, sagde Janeelyn til sig selv med fast stemme. Helligånden havde tilskyndet hende, og hun ville gerne lytte. Hendes hånd svævede stadig nær telefonen. Det var så fristende. Janeelyn klemte øjnene i.

Kære himmelske Fader, bad hun lydløst. Jeg prøver virkelig på at lytte til Helligånden, men jeg har brug for hjælp. Jeg vil gerne holde op med at se disse videoer, men jeg er ikke sikker på hvordan. I Jesu Kristi navn. Amen.

I samme øjeblik kaldte mor på hende og bad hende om at dække bord. Janeelyn sprang op og smilede. Det var en måde at hjælpe hende med at komme væk fra telefonen.

Janeelyn satte tallerknerne på bordet. »Mor, jeg så nogle dårlige ting på telefonen,« røg det ud af munden på hende.

Mor kiggede op fra sin madlavning. »Hvilken slags ting?«

»Altså bare dårlige ord og dårlige videoer.« Janeelyn trak på skuldrene. »Men det er ikke dårligt altsammen.«

»Hvad gjorde du, da du så de dårlige ting?« spurgte mor.

Janeelyn var stille et øjeblik. Hun satte et glas ved hver plads.

»Jeg blev ved med se på det,« sagde hun. »Jeg ved ikke hvorfor.

Men Helligånden bad mig om at stoppe, så jeg bad en bøn om hjælp.«

Mor placerede en dampende skål med risret med fisk og skaldyr på bordet. »Nogle gange er det virkelig svært at stoppe med at gøre ting, selv når vi ved, at de er dårlige,« sagde hun. »Og når det sker, så er det bedste man kan gøre at bede.«

Janeelyn smilte et skævt smil. »Så jeg gjorde det rette.«

»Det gjorde du i hvert fald.« Mor gav Janeelyn skeer til at lægge på bordet. »Og internettet er ikke kun dårligt. Det kan hjælpe os med

at komme i kontakt med venner og dele ideer. Men det kan også være svært at holde sig væk fra alle de dårlige ting. Hvis du skal se videoer fra nu af, så lad os kun se dem sammen. På den måde kan far og jeg hjælpe, hvis du ser noget dårligt.«

Janeelyn nikkede. Næste gang så hun videoer med mor og far. Men indtil da var der masser af sjove ting, hun kunne gøre uden telefonen.

»Vil du sige til allesammen, at der er mad?« spurgte mor.

»Jep! Og når vi har spist, så vil jeg tegne sammen med Jojo!« ●

